

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1919/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121374806
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121374806.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, proti povinnému: H. Č., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. T. XX, XXX XX T. o vymoženie pohľadávky vo výške 179,67 Eur, vedenom u súdneho exekútora Mgr. Viera Lesňáková, so sídlom exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, pod sp. zn. 290EX 860/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Viera Lesňáková, so sídlom exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, pod sp. zn. 290EX 860/21 **z a m i e t a**.

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 08.06.2021, vedeného pod sp. zn. 32Ek/1919/2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 179,67 Eur na základe exekučného titulu, ktorým je výkaz nedoplatkov č. 1247281613 zo dňa 30.03.2012, ktorý vydala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a výkaz nedoplatkov č. 1247286213 zo dňa 30.03.2012, ktorý vydala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 08.07.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Viera Lesňáková vydaním poverenia pod sp. zn. 32Ek/1919/2021 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2021:6121374806.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 290EX 860/21.

3. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 15.08.2021, doručeným súdnemu exekútorovi dňa 18.08.2021, domáhal zastavenia exekúcie. V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie povinný uviedol, že Všeobecná zdravotná poisťovňa zaslala povinnému výkazy nedoplatkov zo dňa 30.03.2012, č. 1247281613 vo výške 687,82 Eur za obdobie od 05/1995 do 01/2003 a č. 1247286213 vo výške 16,78 Eur za obdobie od 06/2006 do 07/2006, s poučením, že výkaz nedoplatkov, proti ktorému neboli v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia platiteľovi poisťovní podané námietky s odôvodnením, sa stane uplynutím tejto lehoty právoplatný a vykonateľný a je exekučným titulom (§ 17a ods. 5 a ods. 10 zákona o zdravotnom poistení). Povinný má zato, že ide o premlčaný dlh a konanie Všeobecnej zdravotnej poisťovne pri vystavení výkazu nedoplatkov po uplynutí trojročnej premlčacej doby je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka (OZ)- Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa

prieči dobrým mravom. Podľa povinného je tento exekučný titul neplatný, keďže výkazy nedoplatkov za obdobia od 05/1995 do 01/2003 a od 06/2006 do 07/2006, si oprávnený uplatnil až po trojročnej premlčacej dobe v roku 2012. Platnosť uznania dlhu (neuplatnenie námietok proti výkazom nedoplatkov kvôli nevedomosti o všeobecnej premlčacej dobe) je potrebné vyhodnotiť aj v kontexte s princípom ochrany spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľských právnych vzťahoch prioritný. Je potrebné vychádzať z toho, že neinformovanosť spotrebiteľa o dôsledkoch uznania spočívajúcich v predĺžení všeobecnej premlčacej lehoty z troch rokov na desať rokov po neuplatnení námietok proti výkazom nedoplatkov kvôli nevedomosti povinného o existencii premlčacích lehôt, nemôže byť na ujmu spotrebiteľa. Pre platnosť každého právneho úkonu sa vyžaduje (okrem iného) sloboda a vážnosť vôle (§ 37 ods. 1 OZ). Tá je výsledkom určitého psychického rozhodovacieho procesu. Uznanie dlhu je právny úkonom a osoba, ktorá sa slobodne a vážne rozhodne pre tento právny úkon, má byť uzrozumená s podstatou daného právneho inštitútu a jeho dôsledkami. Aj keď vo všeobecnosti platí zásada „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje), tento princíp je nepoužiteľný v spotrebiteľských právnych sporoch v neprospech spotrebiteľa, keďže ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa (uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Mcd0 9/2012 zo dňa 16.01.2013). Z výkazu nedoplatkov nevyplýva, aby povinný ako dlžník mal vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Povinný zároveň poukazuje na skutočnosť, že konanie oprávneného má prvky nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné známky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobkov a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Takýto postup oprávneného podľa povinného napríňa aj znaky nekalej obchodnej praxe, ktoré sú zakázané, ako to vyplýva z § 7 ods. 1 spomínaného zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 7 ods. 2 vyššie citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú ak: a) je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) citovaného zákona). Pri vyhodnotení postupu oprávneného ako nekalej obchodnej praxe a konania v rozpore s dobrými mravmi treba zohľadniť skutočnosť, že oprávnený, ktorý je zastupovaný právnikmi zaslal povinnému výkazy nedoplatkov za roky 1995 až 2003 a rok 2006 až po uplynutí všeobecnej premlčacej doby, v roku 2012, bez upozornenia, že ide o premlčaný dlh a vnútil tak povinnému zhoršenie jeho zmluvného postavenia, kedy ten sa stal dlžníkom premlčaného dlhu a nepodal námietky proti týmto výkazom nedoplatkov, nakoľko nemal žiadnu vedomosť o existencii zákonov o premlčaných lehotách. Vzhľadom na vyššie uvedené právne závery, povinný dospel k záveru, že exekučný titul - výkazy nedoplatkov zo dňa 30.03.2012, je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Oprávnený listom zo dňa 12.06.2012 podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - výkazy nedoplatkov z 30.03.2012, na exekútorový úrad Prešov, JUDr. Radoslav Ferenc, súdny exekútor so sídlom na Slovenskej 13 v Prešove a ten zaslal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného, zo dňa 19.06.2012 na Okresný súd v Prešove. Okresný súd Prešov vydal dňa 28.06.2012 poverenie č. 5707 107201, spisová značka 70Er/403/2012, na vymoženie uloženej povinnosti 704,60 Eur na základe exekučného titulu oprávneného- výkazy nedoplatkov zo dňa 30.03.2012, súdному exekútorovi JUDr. Radovan Ferenc, so sídlom na Slovenská č.13 v Prešove, číslo exekučného spisu: Ex 2332/12. Súdny exekútor JUDr. Radoslav Ferenc listom zo dňa 28.05.2012, poverený vykonaním exekúcie č. EX 2332/2012, sp. zn. 70Er/403/2012, vrátil Okresnému súdu Prešov poverenie na vykonanie vyššie uvedenej exekúcie v súlade s ustanovením § 60 Exekučného poriadku, pretože exekúcia bola zastavená rozhodnutím súdu sp. zn. 70Er/403/2012 zo dňa 05.10.2017. Uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 70Er/403/2012-11, o zastavení konania, bolo oprávnenému elektronicky doručené dňa 09.03.2018. Po zastavení exekúcie oprávnený zaradil povinného na zoznam dlžníkov, čím mu umožnil len neodkladnú zdravotnú starostlivosť a dňa 27.06.2019, po vydieraní oprávneným, že ak nepodpíše uznanie dlhu a dohodu o jeho splátkach, tak mu nebude umožnená operácia pruhu, zaslal povinný po upozornení od svojho brata, že toto uznanie dlhu nie je platné, je v rozpore so zákonmi SR a v rozpore s dobrými mravmi a povinný spláca po vydieraní oprávneným premlčaný dlh oprávnenému (oprávnenému na základe tohto neplatne uznaného dlhu, ktorý je v rozpore s vyššie citovanými zákonmi a v rozpore s dobrými mravmi, zaplatil sumu 524,93 Eur), zaslal listom zo dňa 20.05.2020, zánik dohody

o uznaní dlhu, podľa bodu 2. článku V dohody, podľa ktorého dohoda zaniká dňom nasledujúcim po dni, keď platiteľ písomne namietol výšku pohľadávky k zahrnutej dohode, resp. doložil doklady týkajúce sa pohľadávky zahrnutej v dohode, ktoré je potrebné posúdiť. Povinný zaslal oprávnenému taktiež kópiu uznesenia Okresného súdu Prešov, č. k. 70Er/403/2012-11, ktorým bola predmetná exekúcia na vymáhanie dlhu oprávneného vo výške € 704,60 zastavená na základe písomného podania súdneho exekútora zo dňa 29.06.2012, že na základe vykonaného šetrenia exekútorovým úradom bola zistená nevykonalnosť pohľadávky z dôvodu neexistencie postihnuteľného majetku povinného a je zrejmé, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok). V dôsledku toho nie je možné aplikovať ani jeden zo spôsobov vykonávania exekúcie upravených v ust. § 63 ods. 1 a § 65 Exekučného poriadku a to pre nemajetnosť povinného. Zároveň oprávnený na základe správy exekútora o stave exekučného konania, podaním zo dňa 19.04.2016 oznámil súdnemu exekútorovi svoje stanovisko, že nemá výhrady voči tomu, aby súdny exekútor podal návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Oprávnený listom zo dňa 03.06.2020 zaslal povinnému výzvu či naďalej trvá na zániku dohody o uznaní dlhu tak, ako to uviedol vo svojom podaní zo dňa 20.05.2020, po oboznamovaní (vydieraní), že počas splácania uznaného dlhu mal povinný nárok na plnú zdravotnú starostlivosť, tak po zániku tejto dohody a neuhradení zvyšnej dlžnej sumy bude zaradený na listinu dlžníkov a bude mať nárok iba na neodkladnú zdravotnú starostlivosť. Povinný reagoval na list oprávneného zo dňa 03.06.2020, listom zo dňa 20.06.2020, že potvrdzuje, že trvá na zániku dohody o uznaní dlhu tak ako to uviedol vo svojom podaní zo dňa 20.05.2020 a zároveň vyzval oprávneného, aby ku dňu zániku tejto dohody zaslal aj písomné stanovisko, či povinného naďalej eviduje v registri dlžníkov zdravotnej poisťovne. Zároveň v odôvodnení povinný uviedol niektoré zákony premlčacích dôb podľa OZ, čím dal oprávnenému na vedomie, že ten vymáha premlčaný dlh. Oprávnený zaslal povinnému list zo dňa 29.06.2020, kde uviedol, že koná správne podľa zákona o zdravotnom poistení, že povinného aj naďalej bude viesť ako dlžníka a bude mu poskytovaná len neodkladná zdravotná starostlivosť, ale ani slovom sa nezmenil o tom, že ide o premlčané dlhy s poukazom na ustanovenie § 101 OZ. Povinný, v zastúpení svojho brata, podal listom zo dňa 14.01.2021 sťažnosť na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pre postup oprávneného - vymáhanie premlčaného dlhu a vydieranie pri podpise uznania dlhu a dohody o jeho splátkach. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou listom zo dňa 03.03.2021 povinnému oznámil, že nezistil v postupe a konaní oprávneného žiadne pochybenie, že povinný mal možnosť namietat premlčaný dlh pri doručení výkazov nedoplatkov zo dňa 30.03.2012 priamo oprávnenému alebo neskôr počas vedenej exekúcie z roku 2012 (čím potvrdil, že oprávnený konal v rozpore so zákonmi SR a v rozpore s dobrými mravmi a využil lesť pri vymáhaní premlčaného dlhu, že povinný nemá vedomosť o zákonoch premlčacích dôb), ale keďže tak neurobil, tak postup oprávneného je v najlepšom poriadku a povinný je právom uvedený na listine dlžníkov a bude mu poskytovaná len neodkladná zdravotná starostlivosť. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou taktiež konštatoval, že došlo k zániku Uznania dlhu a dohody o jeho splátkach tak, ako to povinný požadoval vo svojom podaní zo dňa 20.05.2020. Dňa 09.08.2021 prevzal povinný Upovedomenie o začatí exekúcie 290EX/860/21 oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa voči povinnému o zaplatenie pohľadávky oprávneného vo výške 179,67 Eur a trov exekútora vo výške 115,20 Eur, na základe poverenia na vykonanie exekúcie Okresného súdu Banská Bystrica vydaného v konaní č. 32Ek/1919/2021 dňa 08.07.2021, na základe vykonateľného exekučného titulu - výkazy nedoplatkov zo dňa 30.03.2012. Na základe uvedeného má povinný zato, že exekučný titul - výkazy nedoplatkov z 30.03.2012 sú v rozpore so zákonmi SR a v rozpore s dobrými mravmi, sú neplatné a nemôžu byť spôsobilé ako exekučný titul na vymoženie peňažných pohľadávok voči povinnému. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku (ďalej len EP), exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Podľa § 58 ods. 1 EP. exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu. Podľa § 9 ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Žiada sa uviesť, že pokiaľ bolo vydané poverenie, čo je svojím spôsobom rozhodnutie súdu sui generis, treba vnímať, že rozhodnutím o zastavení exekúcie nastáva stav, že to poverenie sa ako keby zrušuje (možno uplatniť rovnaký princíp ako v trestnom konaní paralela vznesenie obvinenia a zastavenie trestného stíhania. „Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovedá interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným“ - NS SR sp. zn. 4M Cdo/15/2009. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a

rozhodovať znova. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá vylučuje, aby súd vec znova prejednal, je vyslovená v ustanovení § 230 CSP, podľa ktorého, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka res iudicata nastane vtedy, ak sú súčasne splnené tri podmienky: 1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, 2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi, 3. a o tej istej veci. Za tú istú vec v zmysle § 230 CSP treba považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Povinný má za to, že exekúcia má byť zastavená aj z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50). Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Povinný žiada súd, aby zastavil exekúciu na návrh povinného, priznal povinnému náhradu trov vo výške 72,- Eur, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii (suma 72,- Eur pozostáva z: náhrada za stratu času a peňazí pri spísaní návrhu na zastavenie exekúcie študovanie súdneho spisu č. k. 70Er/403/2012 na Okresnom súde Prešov, vyhotovenie fotokópií z tohto súdneho spisu, ktoré sú použité aj ako prílohy k tomuto návrhu na zastavenie exekúcie, vyhotovenie fotokópií, ktoré sú prílohami k tomuto návrhu na zastavenie exekúcie, vyhľadávanie príslušných zákonov a platných právnych noriem použitých v tomto návrhu na zastavenie exekúcie, spolu 20 hodín x výška minimálnej mzdy 3,50 Eur/ hodinu je 70,- Eur a taktiež náhrada poštovného v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie súdному exekútorovi vo výške 2,- Eur) a uložil povinnosť oprávnenému uhradiť súdnému exekútorovi trovy exekúcie.

4. K návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril aj oprávnený. Vo vyjadrení uviedol, že povinný má za to, že exekúcia má byť zastavená aj z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnený uvádza, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej a nepripustnej exekúcii a v prípade jeho uplatnenia vzniká povinnosť súdu preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. Dôkazné bremeno spadá na ťarchu povinného, ktorý okrem povinnosti tvrdenia je povinný súdu predložiť všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili. Dôkazné bremeno, spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti. Návrh na začatie predmetnej exekúcie zn. 290EX 860/21 bol oprávneným podaný dňa 08.06.2021, výška vymáhanej sumy 179,67 eur s prísl. Upovedomenie o začatí exekúcie 290EX 860/21 bolo vydané dňa 12.07.2021. Oprávnený súdu pre úplnosť uvádza nasledovné: V zmysle zákona č. 580/2004 Z. z. a na základe oznámenia povinného doručeného VŠZP dňa 11.01.2012, ktorým si povinný (v postavení poistenca) splnil oznamovaciu povinnosť a v obdobiach od 01.01.1995 do 30.03.1995, od 09.05.1995 do 10.09.1995, od 19.10.1995 do 14.04.1996, od 06.06.1996 do 26.08.1996, od 17.09.1996 do 08.12.1996, od 01.02.1997 do 31.03.1997, od 01.12.1997 do 10.12.1997, od 16.03.1999 do 19.10.1999, od 30.04.2001 do 12.01.2003 a od 10.06.2006 do 03.07.2006 sa prihlásil ako osoba, ktorá si mala platiť poisťné na verejné zdravotné poisťenie sama, mu VŠZP vyčíslila nedoplatok. Následne dňa 30.03.2012 VŠZP v súlade s ust. § 17a zákona č. 580/2004 Z. z. vydala výkazy nedoplatkov (ďalej len „VN“) č. 1247286213 a VN č. 1247281613, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.04.2012. Nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti sa predmetné VN stali spôsobilými exekučnými titulmi. Zákon č. 580/2004 Z. z. v § 21 ods. 2 upravuje právo vymáhať poisťné, úrok z omeškania a úhradu za zdravotnú starostlivosť tak, že právo vymáhať poisťné sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť poisťné. Rozhodnutím o uložení povinnosti zaplatiť poisťné boli v danej veci VN č. 1247286213 a VN č. 1247281613. Právo VŠZP vymáhať poisťné na základe týchto VN premlčané nebolo a ani nie je, nakoľko výkazy nedoplatkov nadobudli právoplatnosť dňa

21.04.2012, návrh na výkon exekúcie (EX 2332/2012) bol podaný dňa 15.06.2012 a podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Exekučné konanie EX 2332/2012 bol právoplatne ukončené dňa 27.03.2018. Dňa 01.07.2019 nadobudla platnosť účinnosť dohoda č. UDS4194700173 a teda ani ku dňu podpísania dohody č. UDR4194700173 predmetný dlh premlčaný nebol. Dňa 24.06.2019 došlo k podpisu Uznania dlhu a dohody o jeho splátkach (príloha č. 1 podania povinného), čím povinný uznal svoj dlh voči VŠZP a zároveň VŠZP súhlasila, aby bol daný dlh splácaný v splátkach. V zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka „Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.“ Dôsledkom písomného uznania dlhu dlžníkom je založenie plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby. Pôvodná premlčacia doba sa ruší a začína plynúť nová 10-ročná premlčacia doba. V zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.“ Na základe vyššie uvedeného (počas trvania UDS) povinný zrealizoval úhrady v časovom rozpätí od 10.07.2019 do 06.05.2020 v celkovej sume 468,00 Eur a zároveň mal nárok aj na plnú zdravotnú starostlivosť. K tvrdeniu o tom, že sa VŠZP mala vzdať práva na plnenie tým, že súhlasila so zastavením exekúcie zn. EX 2332/2012 poukazujeme na to, že návrhom na výkon exekúcie si VŠZP uplatnila pohľadávky z výkazu nedoplatkov č. 1247286213 a výkazu nedoplatkov č. 1247281613. Bola to jedna z možností vymáhania predmetných dlžných súm. Podľa § 58 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu. Rovnako tak podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie. V zmysle uvedeného VŠZP poukazuje na to, že v prípade ak v exekučnom konaní nastanú Exekučným poriadkom dané okolnosti, z ktorých jednou je aj skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, bez ohľadu na súhlas, prípadne nesúhlas oprávneného, či už súd bez návrhu, prípadne na podnet súdneho exekútora rozhodne o zastavení exekúcie. Zastavením exekúcie však dochádza len k zastaveniu nútenej formy vymáhania pohľadávky, nedochádza k zániku pohľadávky ani práva VŠZP na plnenie. VŠZP je povinná vykonávať verejné zdravotné poistenie a činnosti s tým spojené v zmysle zákona č. 580/2004 Z. z. a s ním súvisiacimi ďalšími platnými právnymi predpismi. Zákon č. 580/2004 Z. z. neumožňuje zdravotnej poisťovni vzdať sa práva na plnenie nedoplatku na poisťom na verejnom zdravotnom poistení alebo tento nedoplatok odpustiť prípadne znížiť. Dňa 18.01.2021 bolo Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou doručené podanie brata povinného vo veci prešetrenia postupu VŠZP pri vymáhaní nedoplatku na poisťom na verejné zdravotné poistenie. Úrad výkonom dohľadu nezistil u VŠZP porušenie zákona č. 580/2004 Z. z. a ani zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako aj ďalších súvisiacich všeobecne záväzných právnych predpisov a podnet povinného považoval za neopodstatnený. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zjavné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie 290EX 860/21 je nedôvodný a neopodstatnený. Oprávnený so zastavením predmetnej exekúcie nesúhlasí. Povinný nepredložil žiaden dôkaz, na základe ktorého by bolo jednoznačné a preukázateľné, že nastali skutočnosti, ktoré zakladajú dôvodnosť zastavenia exekúcie a teda nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučné konanie vo veci 290EX 860/21 bolo začaté na základe dôvodne podaného návrhu. Oprávnený má za to, že predmetná exekúcia bola opodstatnená a zákonná. S poukazom na vyššie uvedené oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

5. Súdny exekútor predložil súdu návrh povinného na zastavenie spolu s vyjadrením oprávneného a svojim vyjadrením dňa 02.09.2021. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol, že nevzhladol žiadny dôvod podľa Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie súdnym exekútorom a preto postupuje návrh na zastavenie exekúcie súdu. Zároveň súdny exekútor oznámil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 09.08.2021. Návrh na zastavenie exekúcie bol teda podaný v zákonnej lehote.

6. Podľa § 45 ods. 2, písm. h) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie a výkaz nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia a vo veciach verejného zdravotného poistenia.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

14. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

16. Podľa § 110 ods. 1 druhej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičacia doba od uplynutia tejto lehoty.

17. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností.

18. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom a účinnom znení a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného.

19. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd na to, či sú splnené podmienky za ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť, prihliada kedykoľvek počas konania, pričom táto povinnosť vzniká okamihom

začatia konania a trvá až do jeho právoplatného skončenia. Aj keď tieto podmienky, pre ktoré je zavedená legislatívna skratka „procesné podmienky“, nie sú výslovne definované zákonom, z jednotlivých ustanovení CSP sa dajú vyvodiť. Počas konania sa tak môže vyskytnúť nedostatok niektorej z podmienok, pričom tento nedostatok môže byť jednak odstrániteľný, ale aj neodstrániteľný, kedy súd nemôže vo veci vôbec konať a konanie musí zastaviť. Takýmito podmienkami sú napr. prekážka začatého konania (ustanovenie § 159 CSP), prekážka právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP), nedostatok procesnej subjektivity účastníkov konania, či nedostatok právomoci súdu na konanie vo veci. Ustanovenie § 230 CSP vyjadruje tzv. materiálnu právoplatnosť rozsudku, ktorou sa rozumie jeho záväznosť a nezmeniteľnosť, a ktorá sa prejavuje ako prekážka brániaca novému prejednaniu veci, tzv. prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

20. Hoci Exekučný poriadok výslovne neupravuje otázku prekážky veci právoplatne rozhodnutej, s poukazom na ustanovenie § 200 Exekučného poriadku je potrebné použiť subsidiárne ustanovenia CSP a predovšetkým prihliadnuť na špecifiká exekučného konania. V exekučnom konaní dochádza k zastaveniu exekučného konania, exekúcie z dôvodov hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných. Kým v prvom prípade, teda ak k zastaveniu konania došlo z hmotnoprávných dôvodov, takéto rozhodnutie zakladá prekážku rozhodnutej veci pre podanie nového návrhu na vykonanie exekúcie tým istým oprávneným voči tomu istému povinnému na základe toho istého exekučného titulu. Avšak v druhom prípade, ak dôjde k zastaveniu exekúcie z procesných dôvodov, nebráni neskôr oprávnenému prekážka veci rozhodnutej v tom, aby návrh na vykonanie exekúcie podal znovu. Ak teda súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej - *res iudicata*.

21. Premlčanie ako hmotnoprávny inštitút spočíva v kvalifikovanom uplynutí času stanoveného v zákone (premlčacia doba), v ktorom veriteľ nepristúpil k vykonaniu jeho subjektívneho práva v dôsledku čoho vzniká na strane dlžníka právo vzniesť námietku premlčania, a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Ide o uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, aby bolo právo vykonané, resp. uplatnené na súde alebo inom príslušnom orgáne, následkom čoho sa dlžník môže úspešne brániť vymáhaniu práva zo strany veriteľa a to uplatnením námietky premlčania. Uplatnením námietky dochádza k zániku nároku a teda k zániku jeho súdnej vymáhateľnosti, pritom subjektívne právo ako také nezaniká. Zánikom nároku sa subjektívne právo len oslabuje z dôvodu jeho nevymáhateľnosti. To znamená, že právo nezaniká, naďalej trvá, ale oslabuje sa jeho úspešné uplatnenie. Účelom tohto inštitútu je zachovanie právnej istoty v právnych vzťahoch, keď jednak stimuluje veriteľa k včasnému uplatneniu jeho práv a na strane druhej ide o obranu dlžníka proti tomu, že veriteľ si uplatní svoje právo až po neúmerne dlhej dobe. Vzniesenie námietky premlčania poskytuje dlžníkovi teda východisko v riešení situácie, kedy dochádza po dlhšej dobe k uplatneniu práva zo strany veriteľa a jej následkom je zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho vymáhateľnosti. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. V prípade exekučného konania možno túto námietku uplatniť len ako dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V takom prípade totiž nejde o zánik práva (nároku) priznaného exekučným titulom podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ale o inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Pre úplnosť je potrebné dodať, že súd nie je oprávnený z úradnej povinnosti (*ex officio*) skúmať, na rozdiel od preklúzie práva, či veriteľovo právo alebo vymáhaná pohľadávka sú premlčané, ak túto námietku dlžník (povinný) nevzniesol.

22. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom a účinnom znení a konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. V prvom rade súd k tvrdeniam povinného uvedeným v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že medzi oprávneným a povinným existuje vzťah, vyplývajúci zo zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z tohto dôvodu je argumentácia povinného smerujúca k porušovaniu práv spotrebiteľa oprávneným bezpredmetná. Súd k námietke premlčania vznesenej povinným uvádza, že vydaním exekučného titulu začala plynúť premlčacia doba podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z., ktorá je trojročná, ktorej plynutie sa začína odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť poisťné. V prípade posudzovanej veci pri výkazoch nedoplatkov č. 1247281613

zo dňa 30.03.2012, ktorý vydala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a č. 1247286213 zo dňa 30.03.2012, ktorý vydala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. začala plynúť odo dňa 21.04.2012 (deň nadobudnutia právoplatnosti oboch uvedených výkazov nedoplatkov). Vzhľadom na to, že dňa 20.06.2012 bola Okresnému súdu Prešov doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a dňa 28.06.2012 bolo Okresným súdom Prešov vydané poverenie č. 5707 107201 na vykonanie exekúcie na vymoženie 704,60 Eur na základe uvedených výkazov nedoplatkov, v dobe začatia predchádzajúceho exekučného konania k uplynutiu premlčacej doby nedošlo. Súd pre úplnosť dodáva, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR 7Cdo 154/2011 z 19.07.2012 predmet premlčania „právo vymáhať poistenie“ uvádzaná právna norma spája s možnosťou oprávneného iniciovať nútený výkon rozhodnutia, nespája s ním faktické uspokojenie oprávneného, ktoré nastáva až úspešnou realizáciou (výkonom) v závislosti od zákonom upraveného postupu vymáhajúceho orgánu. Predchádzajúce exekučné konanie bolo zastavené Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 70Er/403/2012 zo dňa 05.10.2017. Po zastavení konania oprávnený a povinný uzatvorili Uznanie dlhu a dohodu o splátkach č. UDS4194700173 dňa 27.06.2019, v rámci ktorého v čl. 1 povinný uznal dlh vo výške 647,67 Eur voči oprávnenému čo do dôvodu a výšky. Na základe uvedeného povinný postupne uhradil oprávnenému pohľadávku vo výške 524,93 Eur, čo oprávnený zohľadnil pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Z listín predložených súdu vyplýva, že uvedené uznanie dlhu a dohoda o splátkach bola ku dňu 06.07.2020 deaktivovaná. V danom prípade mohlo však dôjsť len k zániku dohody o splátkach. Avšak pokiaľ povinný uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky, takého uznanie nemožno neskôr odvolať. Odo dňa uznania dlhu (27.06.2019) začala plynúť nová 10 ročná premlčacia doba. Vzhľadom na deň podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (08.06.2021) právo oprávneného, ktoré povinný písomne uznal čo do dôvodu a výšky premlčané nebolo. Zároveň súd k námietke právoplatne rozhodnutej veci uvádza, že predchádzajúca exekúcia bola zastavená Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 70Er/403/2012 zo dňa 05.10.2017 pričom z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že dôvodom pre zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že súdny exekútor nezistil žiadny postihnuteľný majetok povinného a je zrejmé, že majetok povinného by nestačil ani na úhradu trov exekúcie. Vzhľadom na to súd v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastavil. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, však konanie vedené na Okresnom súde Prešov bolo zastavené na základe procesnoprávných skutočností a teda nemôže ísť o prekážku rozhodnutej veci, ktorá by bránila vedeniu exekúcie v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica.

23. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučnom titule nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

24. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

25. Povinný si v rámci podania návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania. Vzhľadom na to, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

26. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených skutočností nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.